

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
9. ROČNÍK - ŘÍJEN 2011 - ČÍSLO 98

FARNÍČEK

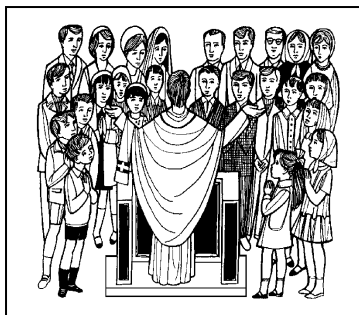
Z OBSAHU

**CESTOVNÍ DENÍK - MADRID
NA STAŘÍČKOVĚ POUTI
POZVÁNKA DO DIVADLA
RODOVÉ KOŘENY (2)
STAŘÍČKOVO MUZEUM
VE SVATÉ ZEMI**

***V neděli 18. září se konala další „Staříčková pout“.
Mši svatou sloužil i „Staříček“ a šibalsky se usmíval.***

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí farníci, ve vzpomínkách se stále rád vracím ke Staříčkově pouti. Sv. Petr nám dopřál pěkné počasí a tak slavnostní mše sv. mohla proběhnout venku u kostela. P. Jan Ihnát, který má na starosti proces k blahořečení P. Ignáce Stuchlého, nás pěkně povzbudil svými hlubokými a zároveň vtipnými myšlenkami a my jsme s úctou položili kytici na Staříčkův hrob. Pak následovalo otevření Muzea P. Ignáce

Stuchlého v prostorách fryštácké fary. Odpoledne pokračovala pouť vydařeným zábavným odpolednem na farním dvoře. Děkuji všem, kteří se na zdárném průběhu pouti jakýmkoliv způsobem podíleli. Na závěr bych ještě rád připomněl, že již začalo pravidelné vyučování náboženství a poděkoval i katechetkám, které se na tomto vyučování podílejí. Všem přeji zdraví a Boží požehnání.

o. Miroslav

ROZVRH VYUČOVÁNÍ NÁBOŽENSTVÍ 2011 – 2012

I. tř.	pí. uč. H. Němcová	pondělí	12.00 – 12.45	ve škole
II. tř.	pí. uč. Mgr. J. Skaličková	středa	12.20 – 13.05	
III. tř.	P. M. Dibelka	úterý	12.20 – 13.05	
IV. tř.	P. M. Dibelka	středa	12.20 – 13.05	na faře
V. tř.	P. M. Dibelka	pátek	12.20 – 13.05	
VI. tř.	pí. uč. J. Macháčková	pondělí	13.20 – 14.05	
VII. tř.				
VIII. tř.	P. M. Dibelka	úterý	15.00 – 15.45	
IX. tř.				

PRANOSTIKY – ŘÍJEN

PŘIPRAVIL FRANTIŠEK ZÁLOHA

- V říjnu mnoho dešťů, v prosinci mnoho větrů.
- Déšť říjnový prorokuje úspěšný rok.
- Teplý říjen – studený listopad.
- Říjen a březen – rovné jsou si ve všem.
- Svatý František (4.10.) – zahání lidi do chýšek.
- Na svatého Placida (5.10.) – zima teplo vystřídá.
- Svatá Tereza (15.10.) – nasazuje zimní okna.
- Na svatého Havla (16.10.) – má být všechno ovoce v komoře.
- Svatá Voršila (21.10.) – zimu posílá.
- Na Šimona Judy (28.10.) – zima je již všudy.

STAŘÍČKOVA POUŤ 2011

Rozesmáté sluníčko ozařovalo 18. září svátečně vyzdobené prostory mezi kostelem a farním dvorem. Sváteční byla i koncelebrovaná mše svatá, kterou vedl vzácný host P. Jan Ihnát, vikář a salesián z Prahy. Koncelebranty byli všichni fryštáctí kněží. Otec Ihnát měl krásnou promluvu, ve které nás

směřoval k vyšším cílům a hodnotám. Dokázal to i nenásilnou humornou formou. Tento kněz pracuje v komisi pro svatořečení P. Ignáce Stuchlého. K jeho počtě slavnostně otevřel a posvětil „Staříčkovu muzeum“ na naší faře. Také se spolu s mnoha věřícími a kněžími zúčastnil modlitby u jeho hrobu. Tím byl dopolední program vyčerpán, ale od 14 hod. se pokračovalo.

A začalo se pěkně zvesela s kapelou BPT ze Zlína. Když se k výborné muzice všech 7 členů kapely rozezpívalo - tak to byl teprve koncert. Ani se nechtělo věřit, že už končí, ale byla na programu další podívaná: FRYŠÁK MÁ TALENT! Začali to dospěláci - 3 muzikanti a 3 zpěvačky. Rozveselili nás, a když jejich výkon (jakož i dalších soutěžících) zhodnotil "Palo", jeden z tříčlenné poroty, tak to nemělo chybu. Suverénně vystupoval jako Palo Habera a samozřejmě plynou slovenčinou. Mezi účinkujícími, mimo soutěž, vystoupili 3 kněží se svou scénkou. No a byli 4 (jako tři mušketýři). A že přispěli k všeobecnému veselí, o tom nebylo pochyb. Svědčil o tom i hlasitý smích. Znovu následovaly další "talenty". Překvapoval široký záběr zájmů "našich" dětí. Všechny by si zasloužily první místo, všechny byly úžasné.

Ať to byla Klárka Slováková se svou sestavou aerobiku, nebo Káťa

Kočendová se svým cvičeným pejskem, nebo ekvilibristika Kuby Lauterkrance se židlí, nebo Dominik Němec coby beatboxer, Bětuška Končáková jako mažoretka, nebo skupina "Křupky", a závěreční Kuba a Kuba (Kočenda-Kasala) jako žongléři. Hlasování diváckých sms a porota určila jako vítěze suverénní Bětušku Končákovou. Strašně rychle to všechno uběhlo a najednou se stmívalo. Byl to krásný, vydařený sváteční den a kdo se ho nezúčastnil, chybil.

Anna Bačůvková

NA FRYŠTÁCKÉ FAŘE BYLO OTEVŘENO „STAŘIČKOVO MUZEUM“

První myšlenka na zřízení Muzea Ignáce Stuchlého vznikla o prázdninách roku 2008 z podnětu Václava Klementa SDB. Zjistilo se, že ani po 80 letech od příchodu prvních salesiánů do naší vlasti příliš nevíme o prvním českém salesiánu Donu Ignáci Stuchlém. Toto muzeum má být splacením tohoto dluhu a připomínkou jeho života. Pro zájemce o hlubší studium je v rohu místnosti k dispozici počítač, kde jsou shromážděny další písemné dokumenty, fotografie nebo jiné záznamy o této významné osobě českého salesiánského díla.

Návštěvníci si mohou zakoupit také suvenýry připomínající Staříčka.

Otvírací doba muzea P. I. Stuchlého není zatím pevně určena. Proto doporučujeme zájemcům, aby zavolali buď na římskokatolický farní úřad Fryšták tel. 577 911 005 nebo na recepci DISu tel. 577 911 065, 577 912 536 a domluvili si prohlídku osobně s někým ze salesiánů.

Muzeum Ignáce Stuchlého vzniklo za finanční podpory města Fryštáku.
Dis Fryšták

CELOSVĚTOVÉ SETKÁNÍ MLÁDEŽE – MADRID

Milí farníci, asi už všichni dobře víte, že letošní celosvětové setkání mládeže nebo-li Jornada Mundial de la Juventud 2011 se konalo ve Španělsku a to přímo v jeho hlavním městě Madridu. Setkání proběhlo ve dnech 16.–21. srpna a zúčastnilo se ho kolem 2 milionů mladých lidí z celého světa (z toho 3500 českých poutníků)

Jako jediné zástupkyně z Fryštáku (když nepočítáme Evu Němcovou, která zde byla jako dobrovolnice, díky za její ochotu pomoci) jsme se tohoto setkání zúčastnily. Součástí Celosvětových dní mládeže byl i týdenní předprogram: 11.–14. srpna, který se konal v diecézi Tarragona a okolí. Ti, kteří se přihlásili přes salesiány, tak strávili tento předprogram v Barceloně. I my jsme měli to štěstí, že nás zlítní salesiáni, v čele s P. Petrem Kopřivou, vzali pod svá ochranná křídla. Mohli jsme tak prožít týden v jednom z nejhezčích měst Španělska–byl to jeden z nejkrásnějších týdnů prázdnin (architektura Antonia Gaudího), po kterém následovalo 6 dnů v Madridu plných obohacujících duchovních zážitků.

Vyvrcholením celého setkání byla sobotní noční vigilie a slavnostní nedělní mše svatá se Svatým otcem na madridském letišti Cuatro Vientos. Rády bychom se s vámi o všechny tyto pěkné a nezapomenutelné zážitky podělily. Proto jsme se rozhodly, že vás budeme postupně informovat jak to celé proběhlo. Můžete se tak těšit na začátek naší „strastiplné“ pouti (Ach to horko ☺!), která však byla po zásluze odměněna.

Těší se Pavlína a Magdaléna Jasenské

MOTTO SETKÁNÍ:

"V Kristu zapustte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry." (Srv.Kol 2,7) a hymna nese název Firmes en la fe (Pevní ve víře)

CESTOVNÍ DENÍK DVOU MLADÝCH POUTNIC (1.ČÁST)

Naše pouť na Celosvětové dny mládeže se začala v úterý dne 9. srpna v 17:45, kdy jsme s jedním obrovským kufrem (menší kufr plný veškerých našich zásob jídla zůstal doma :- (dorazily na otrokovické nádraží, kde nás čekal jeden ze dvou salesiánských autobusů (druhý vyjžděl z Prahy). Celkově nás cestovalo 115 salesiánů. Vedoucím našeho autobusu byl již zmíněný P. Petr Kopřiva. Vedoucím druhého autobusu byl P. Marek Sklenář, kterému děkujeme za nádherný předprogram v Barceloně připravený s pomocí salesiánky Markéty a tlumočnice Ivety. V 18:00 jsme vyrazili směr Brno, kde jsme přibrali poslední osazenstvo našeho autobusu, a hurá na dvoudenní cestu do Barcelony.

pokračování na straně 10

UZDRAVOVÁNÍ RODOVÝCH KOŘENŮ – ANO ČI NE (2)

Ve Farníčku č.7/2011 znovu otevřel Vít Němec téma „Uzdravení rodových kořenů“. Považuji proto za důležité celou problematiku „Rodových kořenů“ jednoduše a jasně vysvětlit. Asi nejmýstižněji a nejjasněji to dělá otec Elias Vella v knize „Uzdrav mě, Pane“ (KNA 2011). Otec Elias je kněz s velmi dobrou pověstí, byl provinciálem minoritů na Maltě, vyučoval dogmatickou teologii, katechetiku a pastorální teologii, vede exercicie v mnoha zemích světa a je jmenovaným exorcistou na Maltě.

Cituji z 23 kapitoly této knihy - (Uzdravení rodu).

„Už se vám někdy stalo, že jste přišli k lékaři s bolestí v hrudi a on se vás zeptal, jestli měl váš otec někdy problémy se srdcem? V takových chvílích máte chuť mu říct: “ Pane doktore, přišel jsem kvůli sobě, a ne kvůli svému otci.“ On na tom ale trvá, protože se obává, že jste mohli zdědit dispozici k nějaké nemoci, jež ve vašem rodě přechází z generace na generaci. To se však týká nejen dispozic tělesných, ale i duševních. Všimněte si někdy například, jak z jedné generace na druhou přechází linie depresí. Totéž platí o některých komplexech, například méněcennosti.

K tomu můžeme přidat nejrůznější svázanosti rodových kořenů, které mají povahu duševně-duchovní. Někdy se například v rodině projevují dispozice k sebevraždě, zločinnosti, nevěře a cizoložství, potratům a podobně. Můžeme si být jisti tím, že žádná rodina není bezchybná. Dokonalou rodinu neměl ani Ježíš. V jeho rodokmenu nacházíme cizoložníky, vrahy a další.

Otázka, která nás napadá, je zřejmá: Jak můžu nést vinu za své předky? Když vám někdo odkáže vilu, nepřijmete ji? Určitě si nebudete stěžovat, vždyť jste pro to nemuseli vůbec nic udělat. Jenže tak jako dědíme dobré věci, dědíme i ty špatné. Je na místě zdůraznit, že nedědíme samotný hřích, zato však k některým hříchům dědíme dispozice. Každý musí platit jen za svá provinění, ne za viny svých předků. (*Katechismus katolické církve čl. 1264, KNA 2001*).

Abychom tedy byli úplní, musíme se zbavit všech negativních pout, zděděných po předcích. Zřekni se jich ve jménu Ježíšově a své předky svěř do jeho rukou. První věc, kterou uděláte, když zdědíte dům, je úklid: vyhodíte všechn odpad a smetí, které v domě najdete. A určitě vás ani nenapadne, že byste projevili neúctu k lidem, kteří vám dům přenechali. Zmíněné zřeknutí se proto neruší vazby k předkům, ale osvobozuje vás od negativních pout, která na vás – ať chcete, nebo ne – přecházejí, protože jste členem rodiny.

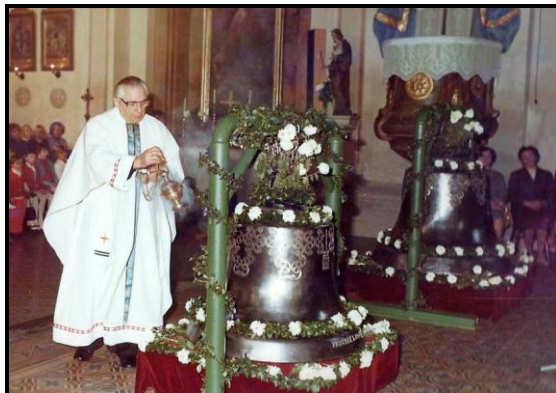
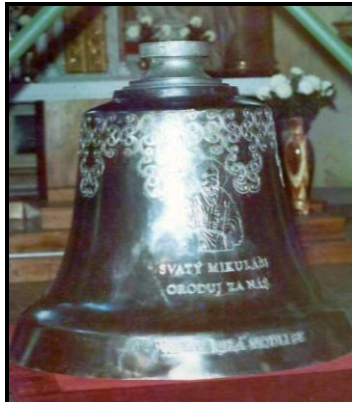
Navrhují proto, abyste se zúčastnili mše svaté za své předky a prosili Boha, aby požehnal všemu dobrému, co vykonali, a odstranil všechno zlo, které způsobili. Papež Jan Pavel II při mnoha příležitostech prosil o odpuštění jménem těch, kteří v minulosti udělali nějaké chyby.

dokončení na straně 9

Z DĚJIN NAŠÍ FARNOSTI

30. VÝROČÍ SVĚCENÍ FRYŠTÁCKÝCH ZVONŮ

V minulém čísle Farníčku jsme společně s paní Růženou Vítkovou vzpomínali na slavnostní svěcení fryštáckých zvonů, které proběhlo přesně před 30. lety – 18. října 1981. Dnes se k tomuto výročí znovu vracíme několika historickými fotografiemi...

P. Pavel Uhřík "poklepává"

Zvon svatý Mikuláš

Umístění zvonu do věže

Svěcení se ujal P. Jan Krist

**Na slavnostním svěcení
se sešlo velké množství
Fryštačanů...**

NAŠE POUŤ DO SVATÉ ZEMĚ (5. ČÁST)

Chrám Narození je veliký komplex několika kostelů. Skládá se ze starého kostela Narození, pod nímž je Jeskyně Narození, pak je zde kostel svaté Kateřiny a na jehož boku je kaple, kde celý rok slaví vánoční liturgii a mají zde jesličky s Ježíškem. Pod svatou Kateřinou je jeskyně-pracovna svatého Jeronýma, který tady pracoval a překládal knihy Starého a Nového zákona do Vulgáty. Tady byl pohřben, má zde náhrobek, ale jeho pozůstatky byly převezeny do Říma. Podle legendy je zde hrob s těly „Betlémských neviňátek“ zavražděných Herodem. Potom jsme šli cestou kolem dílen, kde se dělají výrobky z olivového dřeva, a došli jsme k Mléčné jeskyni. Podle pověsti zde Panna Maria při útěku do Egypta kojila Ježíška a ukápló jí mléko na kámen, který pak pouštěl bílou tekutinu. Zdejší matky jí přidávaly malým dětem do jídla. Ať jsem hledala, jak chtěla, žádné mléko jsem nenašla. Po prohlídce betlémského náměstí a odeslání pohlednic domů jsme projížděli Jeruzalémem do Nazaretu. Viděli jsme zdejší pomalovanou „Berlínskou zed“ se strážnou věží a jeruzalémská nedostavěná sídliště, kde nikdo nebydlí. Jsou stavěna pro Židy, kteří se vrací z celého světa, mají izraelské občanství, aby měli přístup ke svým svatým místům.

Po příjezdu do Nazaretu jsme si prohlédli starou synagogu, kde zcela určitě chodil Pán Ježíš, protože byla v celém městě jediná. Tam také popudil své spoluobčany, kteří ho chtěli svrhnout ze skály, on jimi však prošel a ubíral se dál. Navštívili jsme baziliku zvěstování (vypadá jako maják), kde bydlela Panna Maria a viděli jsme její jeskyňku. V dáli jsem viděla také putovní sochu Panny Marie, která byla v roce 2000 i na Svatém Hostýně. Tam kde měl kdysi Josef svou dílnu, je nyní kostel svatého Josefa. U kostela roste obrovský strom fíkovník. Prohlédli jsme si mozaiky kolem zdí baziliky, na kterých jsou Panny Marie z celého světa. Je tam také československá Panna Maria z roku 1987 a náš průvodce Dany se divil, proč je tak smutná. Možná proto, že u nás církev v tehdejší době tolik trpěla. Slováci tady mají svoji Pannu Marii Šaštínskou, která vznikla až po oddělení od České republiky. Jižní Afrika má P. Marii se dvěma tvářemi - jednu bílou a druhou hnědou. Také ruce má každou jinou. Odvážný je i obraz Panny Marie z Německa od Berlínské zdi, ale také z Vietnamu apod. Po večeři jsme se šli projít s průvodkyní do města, dali jsme si džus z granátových jablek připravený před našima očima. Dlouho do noci jsme poslouchali melodie břišních tanců, neboť se na našem hotelu konala arabská svatba. Součástí hotelu v Nazaretu, který je vlastně klášterem, je kaple, kde jsme měli na druhý den ranní modlitbu.

RODOVÉ KOŘENY – DOKONČENÍ

Modlitba spojená se zřeknutím se zla ruší všechno negativní, co jsme zdělili po svých předcích."

Myslím si, že z tohoto úryvku je zřejmé, že dokument vydaný Českou biskupskou konferencí: „ O uzdravení rodových kořenů skrze eucharistii“ upozorňuje na negativní jevy, které mohou nastat špatným pochopením problematiky „ Rodových kořenů“, které se ale v článku P. Eliase Velly neobjevují.

(Abychom mohli posoudit, zda tomu tak opravdu je, cituji výše uvedený čl. 1264 KKC, KNA 2001).

„Nícméně v pokřtěném zůstávají některé časné následky hříchu, jako bolesti, nemoc, smrt nebo životní křehkosti v podobě charakterové slabosti atd., a také náklonnost ke hříchu, kterou tradice nazývá žádostivostí nebo v přeneseném smyslu „živná půda hříchu“ : „Protože byla ponechána k zápasu, nemůže škodit těm, kteří jí nedají souhlas a kteří jí statečně čelí s milostí Ježíše Krista. Naopak: kdo si při zápase počíná podle pravidel, bude korunován (2 Tim2,5). “

Libor Kučera

FOTKA Z MINULÉHO ČÍSLA...

Milý Farníčku, děkuji za zveřejnění naší fotografie z 1. svatého přijímání. Jestli Vás to zajímá, tak jsme na ní já (Jana Skaličková), Jana Zelinková (Košáková), Josef Skalička, David Odstrčil, Robert Hřebačka...

1.řada z leva neurčím jistě - nevím, Raška, Orsava, možná Vojta Zbranek, Karásek

2.řada Josef Skalička, David Odstrčil, Pavelka, Robert Hřebačka, David Hvozdenský(Vítová), Petr Juhaňák

3.řada Iveta Končáková (Sklenářová), Staňka Rupová, Miklová(Vítová), Helena Chudárková(Vacková) Lukoveček, Eva Svačinová(Lukoveček)

horní řada Zdena Šimková, Jana Horáková(Skaličková), Jana Zelinková(Košáková) a Růžena Hvozdenská(Vítová)

První svaté přijímání bylo pro mne velkým zážitkem. Vážila jsem si také toho, že jsem mohla nést obětní dary, což dřív nebylo zvykem. Také si z této doby pamatuji, že když nám chtěl pan farář udělat bližší přípravu a svaté zpovědi, museli jsme se sejít v kostele, protože ve škole to nebylo možné. Vzdálenější příprava probíhala nedělní návštěvou kostela, měli jsme své knížečky se všemi odpověďmi a modlitbami ke mši svaté. Sedávali jsme všichni spolu v předních lavicích. Do těchto knížeček jsme po každé mši svaté dostávali razítka a bylo v ní také zpovědní zrcadlo a různé modlitby.

CESTOVNÍ DENÍK DVOU MLADÝCH POUTNIC

Cesta vedla přes Německo, Švýcarsko a Francii, kde jsme měli povinnou 9 hodinovou přestávku v malebném městečku Annecy – nazvanou Ve stopách svatého Františka Saleského. Annecy je nádherné francouzské město, plné historických památek, s krásným jezerem obklopeným horami. Den jsme zahájily společnou mší svatou v bazilice, která dominuje městu a kde je pochovaný sv. František Saleský a sv. Jana Františka de Chantal. Následoval volný program. My jsme ho strávily koupáním

v jezeře – voda byla úžasná, a prohlídkou města s návštěvou památek: Kostel sv. Mauricia (zde přijal sv. František své první sv. přijímání a svátost biřmování), kostel svatého Františka, katedrála svatého Petra (zde byl sv. František vysvěcen na kněze a působil zde jako biskup). Po zmrzlině a odpočinku v parku jsme ve 23:00 opustily poklidné Annecy (ani se nám odtud nechtělo) a na druhý den ráno nás již očekávala Barcelona. Ve čtvrtek, jsme v brzkých ranních hodinách přejeli hranice Španělska a naše první zastávka byla na kopci Tibidabo, kde jsme dorazili kolem 10 hod. Tibidabo je hora, která se vypíná nad Barcelonou a nachází se zde katolický kostel Sagrat Cor (*Nejsvětějšího srdce – viz obrázek*), kde jsme v 11:30 sloužili českou mši svatou. Tento kostel je postaven na přímluvu Dona Bosca, který zde ale nikdy nebyl. V chrámu je umístěna kaple, kde je vystavena nejsvětější svátost a adoruje se zde bez přestání 24 hodin denně 365 dní v roce. Po mši svaté jsme výtahem vyjeli na vrchol chrámu až k soše Pána Ježíše. Je to nádherný pocit stát na vrcholu a nad sebou mít sochu pána s roztaženýma rukama – znak toho, že nás zve všechny k sobě a má nás všechny rád. No, co říci k výhledu, byl prostě úžasný. Vidět pod sebou Barcelonou s výšky asi 570 m.n.m. je fakt něco ☺. Po obědě, který proběhl v místní zahradě, nás čekal 5 km dlouhý pochod do místa ubytování (salesiánská škola), který se po krátkém bloudění protáhl asi na 8 km. Nicméně i přes tuto malou drobnost ☺ jsme asi kolem 17:00 dorazili na místo. Jaké bylo naše překvapení, když nás všechny (kluky i holky) umístili do rozlehlé tělocvičny, no, čekaly jsme komfortnější ubytování. Ve škole byli ubytováni i mladí z Brazílie, Rakouska, Polska a Malty. Po vytoužené sprše jsme se vydaly do města nakoupit večeri. abychom mohly naplnit naše prázdné žaludky. Ale únava nás brzo zahнала na tvrdou karimatku pod deku (kež bychom si vzaly spacák☺).Tak dobrou noc!

pokračování příště

- 1.10. Památka svaté Terezie od Dítěte Ježíše**
2.10. 27.neděle v mezidobí
4.10. Památka svatého Františka z Assisi
9.10. 28.neděle v mezidobí
15.10. Památka svaté Terezie od Ježíše
16.10. 29.neděle v mezidobí
17.10. Památka svatého Ignáce z Antiochie
18.10. Svátek svatého Lukáše, evangelisty
23.10. 30.neděle v mezidobí
28.10. Svátek svatých Šimona a Judy
30.10. 31.neděle v mezidobí

sv. Šimon a Juda

POZVÁNKA NA DIVADLO

Hroznolhotský ochotnický spolek HROZEN

Vás zve

v pátek 4. 11. 2011 v 19.00

do kinosálu ve Fryštáku

na etýdu nazvanou „TAKOVÁ LÉČIVÁ ROMANCE“

Komedie, která vám úplně vážně nabízí tip na oslavu rodinného výročí. Kdo se poznáte, vězte, že je to proto, že jakákoliv podobnost s Vámi a s Vaším životem je zcela čistě záměrná...

scénář: Jitka Pavlicová

kulisy, inspicie: Jan Kubiš, Petr Vajdík

hrají: ochotníci z Hroznové Lhoty (Jiří Falešník, Jitka a František Pavlicovi, Andrea Vajdíková, Eva Kubišová, Jarka Petruchová, Veronika Petruchová, Václav Petrucha, Marie Pavlicová)

**Akce se koná se spoluprací s městem Fryšták.
Vstupné je dobrovolné.**

DOPLŇOVAČKA NA ŘÍJEN

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
H	H	H	P	K	H	H	H	H	H	H	H	H	H	H	K	P	H	H	H

Měňte své radovánky, třeba i názory, ale...viz tajenka.

1. Pracovník v dolech.- 2. 60. minut.- 3. Patřící Hynkovi.- 4. Otcův děda.- 5. Ševcova pomůcka.- 6. Severočeské město (Jirásek).- 7. Opak tlustého.- 8. Mužské jméno.- 9. Obec u Vsetína.- 10. Obyvatel Hornácka.- 11. Poutní místo.- 12. Ženské jméno.- 13. Hudební nástroj.- 14. Část pušky.- 15. Český herec (Miroslav).- 16. Naše měnová jednotka.- 17. Narozený v Praze.- 18. Blůza.- 19. Malá hrana.- 20. Větvičky.

Tajenka z minula: každý chce dlouho žít, ale nikdo nechce být starý.

František Zálaha

SMĚJEME SE S FARNÍČKEM

Pan farář zpovídá mladou dívku: "A jiné hříchy už nemáš, milé dítě?"

Dívka na to nesměle: "No, snad jen, že se každé ráno prohlížím v zrcadle, jak jsem krásná."

Kněz mávne rukou a říká: "Ale to není hřích, milé dítě, to je oční vada!"

Šel kdysi pan farář s předsedou KSČ a potkali starého cigána. Ten je zdraví: "Čest práci, soudruhu předsedo," a v zápětí dodá: "Pochválen Pán Ježíš Kristus, pane faráři." Oba se na sebe podívají a říkají si, že si ho musí vyzkoušet, ke komu se hlásí víc. Kněz se zeptá: "Cigáne, a kdo stvořil svět?"

Cigán na to: "To je jasné, přece Pán Bůh, pane faráři, ale především zásluhou Sovětského svazu, soudruhu předsedo, dodal."

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel,

Mgr. Vít Němec, Ing. Libor Kučera

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRAZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 1.10. 2011 v nákladu 250 ks.